

Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință

Sf. Ier. Ilie Iorest, Simion Ștefan și Sava Brancovici, mitropoliții Transilvaniei; Sf. Ier. Iosif Mărturisorul din Maramureș; Sf. Mc. Pasicrat și Valentin

Sfânta Liturghie a Darurilor înainte-sfințite

a Sf. Grigore Dialogul

Marti dimineața, Săptămâna a șasea din Post, 23 aprilie 2024

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce

Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo se găsesc târătoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătați, dar întorcându-ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătosii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

(Cântăreții dau răspunsurile cântând împreună cu credincioșii și închinându-se după cuviință la fiecare cerere a ecteniei.)

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, (*aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenum.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (ecfonis): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi citește*

Catisma a 18-a (Psalmii 119-133)

Starea 1-a (din *Psaltirea așezată pe analog în mijlocul bisericii*)

Psalmul 119

1. Către Domnul am strigat când m-am necăjit și m-a auzit.
2. Doamne, izbăvește sufletul meu de buzele nedrepte și de limba vicleană.
3. Ce se va da ție și ce vei câștiga de la limba vicleană?
4. Săgeți ascuțite cu cărbuni aprinși, trase de Cel puternic.
5. Vai mie, că pribegia mea s-a prelungit, că locuiesc în corturile lui Chedar!
6. Mult a pribegit sufletul meu.
7. Cu cei ce urau pacea, făcător de pace eram; când grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

Psalmul 120

1. Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu,
2. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.
3. Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita Cel ce te păzește.
4. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzește pe Israel.
5. Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta.
6. Ziuă, soarele nu te va arde, nici luna noaptea.
7. Domnul te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău.
8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și până în veac.

Psalmul 121

1. Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: „În casa Domnului vom merge!”
2. Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime!
3. Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strâns unite.
4. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului.

5. Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David.
6. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine.
7. Să fie pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale.
8. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam despre tine pace.
9. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am dorit cele bune ție.

Psalmul 122

1. Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.
2. Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, așa sunt ochii noștri către Domnul Dumnezeul nostru până ce Se va milostivi spre noi.
3. Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare,
4. Că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocara celor îndestulați și de defăimarea celor mândri.

Psalmul 123

1. De n-ar fi fost Domnul cu noi, să spună Israel!
2. De n-ar fi fost Domnul cu noi, când s-au ridicat oamenii împotriva noastră,
3. De vii ne-ar fi înghițit pe noi, când s-a aprins mânia lor împotriva noastră;
4. Apa ne-ar fi înecat pe noi, șuvoi ar fi trecut peste sufletul nostru.
5. Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru valuri înspăimântătoare.
6. Binecuvântat este Domnul, Care nu ne-a dat pe noi spre vânare dinților lor.
7. Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din cursa vânătorilor; cursa s-a sfârșit, și noi ne-am izbăvit.
8. Ajutorul nostru este în numele Domnului, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Apoi:

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică

Preotul: Iară și iară, cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi citește*

Starea a 2-a a Catismei 18

Psalmul 124

1. Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuiește în Ierusalim.
2. Munți sunt împrejurul lui și Domnul împrejurul poporului Său, de acum și până în veac.
3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor, ca să nu-și întindă dreptii întru fărădelegi mâinile lor.
4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti cu inima;
5. Iar pe cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fărădelegea. Pace peste Israel!

Psalmul 125

1. Când a întors Domnul robia Sionului, ne-am umplut de mângâiere.
2. Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie; atunci se zicea între neamuri: „Mari lucruri a făcut Domnul cu ei!”
3. Mari lucruri a făcut Domnul cu noi: ne-a umplut de bucurie.
4. Întoarce, Doamne, robia noastră, cum întorci pâraiele spre miazăzi.
5. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.
6. Mergând mergeau și plângeau, aruncând semințele lor, dar venind vor veni cu bucurie, ridicând snopii lor.

Psalmul 126

1. De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește.

2. În zadar vă sculați dis-de-dimineată, în zadar vă culcați târziu, voi, care mâncați pâinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiți ai Săi.
3. Iată, fiii sunt moștenirea Domnului, răsplata rodului pântecelui.
4. Precum sunt săgețile în mâna celui viteaz, așa sunt copiii părinților tineri.
5. Fericit este omul care-și va umple casa de copii; nu se va rușina când va grăi cu vrăjmașii săi în poartă.

Psalmul 127

1. Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui.
2. Rodul muncii mâinilor tale vei mânca. Fericit ești; bine-ți va fi!
3. Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale; fiii tăi ca niște vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.
4. Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.
5. Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.
6. Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Psalmul 128

1. De multe ori s-au luptat cu mine, din tinerețile mele, să spună Israel!
2. De multe ori s-au luptat cu mine, din tinerețile mele, și nu m-au biruit.
3. Spatele mi-au lovit păcătoșii, întins-au nelegiuirea lor;
4. Dar Domnul Cel drept a tăiat grumajii păcătoșilor.
5. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul.
6. Facă-se ca iarba de pe acoperișuri, care mai înainte de a fi smulsă s-a uscat,
7. Din care nu și-a umplut mâna lui secerătorul și sânul său cel ce adună snopii,
8. Și trecătorii nu vor zice: „Binecuvântarea Domnului fie peste voi!” sau: „Vă binecuvântăm în numele Domnului!”

Apoi:

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică

Preotul: Iară și iară, cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi citește*

Starea a 3-a a Catismei 18

Psalmul 129

1. Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!
2. Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.
3. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?
4. Că la Tine este milostivirea.
5. Pentru numele Tău, Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău,
6. Nădărdit-a sufletul meu în Domnul din straja dimineții până în noapte. Din straja dimineții să nădărduiască Israel spre Domnul.
7. Că la Domnul este mila și multă mântuire la El
8. Și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Psalmul 130

1. Doamne, nu s-a mândrit inima mea, nici nu s-au înălțat ochii mei, nici n-am umblat după lucruri mari, nici după lucruri mai presus de mine,
2. Dimpotrivă, mi-am smerit și mi-am domolit sufletul meu, ca un prunc înțârcat de mama lui, ca răsplată a sufletului meu.
3. Să nădărduiască Israel în Domnul de acum și până în veac!

Psalmul 131

1. Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui.
2. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacov:
3. Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă,
4. Nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmplelor mele,

5. Până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacov.
6. Iată, am auzit de chivotul legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar.

Rostește mai rar și mai tare:

7. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui.

*Apoi **tace și îngenunchează**, din altar sună clopoțelul; când din altar sună clopoțelul a doua oară, se ridică și citește mai departe:*

8. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.
9. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.
10. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău.
11. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda: „Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău
12. De vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor șede până în veac pe scaunul tău“.
13. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.
14. „Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el.
15. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine.
16. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu izbăvire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura.
17. Acolo voi face să răsară puterea lui David, gătit-am făclie unsului Meu.
18. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar pe dânsul va înflori sfințenia Mea“.

Psalmul 132

1. Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună!
2. Aceasta este ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se coboară pe marginea veșmintelor lui.
3. Aceasta este ca roua Ermonului, ce se coboară pe munții Sionului; că unde este unire, acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viața până în veac.

Psalmul 133

1. Iată, acum, binecuvântați pe Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

2. Noaptea ridicați mâinile voastre spre cele sfinte și binecuvântați pe Domnul.

3. Te va binecuvânta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Apoi:

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică

Preotul: Iară și iară, cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă pe glasul al 2-lea (glasul Stihirei din Triod)*

Psalmul 140

(Primele doua stihuri se cântă pe larg, adică stihiraric; pentru note, vezi Vecernierul.)

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(Stihurile următoare se cântă irmologic, adică mai repede.)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de viclesug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra; iar untul de lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădărduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: " Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Stihurile Ia „Doamne strigat-am...” , pe 10

Stihurile din Triod, glasul al 2-lea, Podobie: Când de pe lemn...

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.

Inima mea cea mult pățimașă, pentru toate năvălirile vrăjmașului slăbind, a căzut rău în mormântul trândăviei și se acoperă cu nesimțirea ca și cu o piatră. Mântuitorule, Cel ce ai înviat pe toți cei din iad cu lemnul Crucii Tale, celei de viață aducătoare, ridică-mă și mă înviază, ca să slăvesc cu frică dumnezeirea Ta.

Stih: Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Bogăția plăcerilor celor stricăcioase am iubit totdeauna, prin lucrarea vicelanului, în deșert veselindu-mă eu în necunoștință de mine; și mintea mea am trecut-o cu vederea ca pe alt Lazăr, care suspină și flămânzește de dumnezeiască mâncare. Cuvinte, scapă-mă cu milostivirea Ta de văpaia ce va să fie, ca să Te slăvesc pe Tine, iubitorule de oameni.

glasul al 3-lea, Podobie: Pus-au cei treizeci de arginți...

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu! *(Psalm 129: 1)*

Astăzi și-a dat sufletul Lazăr, și l-a plâns pe dânsul Betania, pe Care l-ai ridicat din morți, Mântuitorul nostru, adeverind mai înainte prin prietenul Tău cele ce au urmat învierii Tale celei înfricoșătoare: omorârea iadului și viața lui Adam. Pentru aceasta Te laudăm.

Stihurile Sf. M. Mc. Gheorghe, din Minei, glasul al 4-lea, Podobie: Ca pe un viteaz...

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele. *(Psalm 129: 2)*

Ca pe un viteaz între Mucenici, purtătorule de chinuri Gheorghe, adunându-ne astăzi te laudăm pe tine. Că ai săvârșit călătoria, credința o ai păzit, și ai luat de la Dumnezeu cununa biruinței tale. Pe Care roagă-L să mântuiască de stricăciune și din primejdii, pe cei ce săvârșesc cu credință pururea cinstită pomenirea ta.

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. *(Psalm 129: 3-4)*

Întru înțelepția ta cea tare nădăduindu-te, de bunăvoie ai alergat la luptă ca un leu, mărite. Că neuitându-te la trup, ca la unul care era stricăcios, de sufletul cel nestricăcios înțelepțește te-ai îngrijit. Și cu multe feluri de chinuri te-ai aprins, ca niște aur lămurit de șapte ori, Gheorghe.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăduit-a sufletul meu în Domnul. *(Psalm 129: 5-6)*

Împreună cu Mântuitorul ai pățimit, și cu moartea urmând mărite, de bunăvoie morții Lui, împreună cu El împărățești preastrălucit, cu porfiră de sânge luminat fiind îmbrăcat. Și cu sceptrul chinurilor tale înfrumusețat; și împodobit cu diademă de biruință, în nesfârșitele veacuri, Mare Mucenice Gheorghe.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăduiască Israel spre Domnul. *(Psalm 129: 6)*

Cu platoșa credinței și cu pavăza darului, și cu sulița Crucii fiind întrarmat, de cele potrivnice nebiruit ai fost, Gheorghe. Și ca un dumnezeiesc viteaz, taberele demonilor biruind, cu îngerii dănțuiești, și pe cei binecredincioși îi aperi, sfințindu-i, și-i izbăvești când te cheamă.

Stihira Sf. Ier. Ilie Iorest, din Minei, glasul al 4-lea, Podobie: Ca pe un viteaz...

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui. *(Psalm 129: 7-8)*

Odrăslit din vița cea dreptmăritoare a românilor ardeleni, Cuvioase Iorest, ostenitu-te-ai din tinerețile tale întru învățătura Scripturilor Sfinte, întru dreapta predanie a Părinților și întru îmbunătățita râvnă a chipului celui călugăresc. Pentru aceasta, ai crescut ca un pom înverzit lângă izvoarele apelor, bogată roadă duhovnicească aducând. Pentru aceasta, bucurându-ne de nevoințele vieții tale, cu cântări de laudă te cinstim.

Stihira Sf. Ier. Simion Ștefan, din Minei, glasul al 4-lea, Podobie: Ca pe un viteaz...

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele. *(Psalm 116: 1)*

Chemat fiind pe scaunul arhieriei în cetatea Bălgradului, Sfinte Ierarhe Simion

Ștefan, ai călăuzit turma cea cuvântătoare pe calea mântuirii, care, ascultându-te, a păzit învățătura lui Hristos, cea dătătoare de viață.

Stihira Sf. Ier. Sava Brancovici, din Minei, glasul al 4-lea, Podobie: Ca pe un viteaz...

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac. *(Psalm 116: 2)*

Următor credinței și pătimirilor marelui mărturisitor și Ierarh Iorest ai fost, preafericite Sava. Că privind înainte spre veselia cea nematerialnică a Sfinților și spre mărirea cea mai luminată decât soarele, întru care strălucesc toți cei ce se îndulcesc de vederea frumuseții celei dumnezeiești, nicidecum nu te-ai clintit din dreapta credință, răbdând chinuri fără de număr și grele prigoniri. Pentru aceasta, minunându-ne de îndelungata ta răbdare, te ferim ca pe un adevărat mărturisitor al lui Hristos.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Sf. M. Mc. Gheorghe, glasul al 6-lea

După vrednicia numelui ai viețuit, ostașule Gheorghe, că luând pe umeri Crucea lui Hristos, bine ai lucrat pământul cel înțelenit de înșelăciunea cea diavolească; și credința idolilor cea spinoasă deșărâcând-o, ai sădit vița dreptei credințe. Drept aceea, izvorăști vindecări credincioșilor din toată lumea, și te-ai arătat lucrător drept al Treimii. Rugămu-ne ție, roagă-te pentru pacea lumii, și pentru mântuirea sufletelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Născătoarei de Dumnezeu – a Învierii (Dogmatica), glasul al 6-lea

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea Ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Același din tine, cea curată, a ieșit, în chip de negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre. *(se încheie lung, melodios)*

Vohodul *(cu Evanghelia)*

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: cântă

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Celui Sfânt și Fericit, Iisus Hristos, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Prochimenu *(de Marți seara; din Triod, Miercuri, Săptămâna a șasea din Post)*

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune. Să luăm aminte.

Primul Prochimen

Strana: cântă, pe glasul al 4-lea (Psalm 110:10, 1)

Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; înțelegere bună este tuturor celor ce o vor face pe ea.

Stih: Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată Inima mea, și în sfatul celor dreți și în adunare.

Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; înțelegere bună este tuturor celor ce o vor face pe ea.

Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; înțelegere bună este tuturor celor ce o vor face pe ea.

Paremia întâi (din Triod)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Facere, citire!

(31: 3-16)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Și a zis Domnul către Iacov: „Întoarce-te în țara părinților tăi, în patria ta, iar Eu voi fi cu tine!” Trimițând, deci, Iacov, a chemat pe Rahila și pe Lia la câmp, unde erau turmele. Și le-a zis: „Văd eu că fața tatălui vostru nu mai e față de mine, ca mai înainte; dar Dumnezeu tatălui meu este cu mine. Voi înșivă știți, că am slujit pe tatăl vostru cu toată inima; iar tatăl vostru m-a înșelat și de zeci de ori mi-a schimbat plata; Dumnezeu însă nu i-a îngăduit să-mi facă rău. Când zicea el: cele pestrițe să fie plata ta, toate oile fătau miei pestriți; iar când zicea el: cele negre să-ți fie plata, atunci toate oile fătau miei negri. Și așa a luat Dumnezeu toate animalele de la tatăl vostru și mi le-a dat mie. Iată odată, pe vremea când intrau în călduri oile, mi-am ridicat ochii și am văzut în vis; și iată că țapii și berbecii, care săreau pe capre și pe oi, erau albi, vârgați și bălțați. Iar îngerul Domnului mi-a zis în vis: “Iacove!” Și eu am răspuns: „Ce este?” Zis-a el: „Ridică-ți ochii și privește: toți țapii și berbecii, care sar pe capre și pe oi, sunt vârgați pestriți și bălțați, căci am văzut toate câte ți-a făcut Laban. Eu sunt Dumnezeu, Cel ce ți S-a arătat în Betel, unde Mi-ai turnat untdelemn pe stâlp

și unde Mi-ai făcut făgăduință. Ridică-te, deci, acum, ieși din pământul acesta și mergi în pământul tău de naștere și Eu voi fi cu tine.” Atunci Lia și Rahila i-au răspuns și au zis: „Mai avem noi oare parte și moștenire în casa tatălui nostru? Oare n-am fost noi socotite de el ca niște străine, fiindcă el ne-a vândut și a mâncat banii noștri? De aceea, toată averea, pe care Dumnezeu a luat-o de la tatăl nostru, este a noastră și a copiilor noștri. Fă, dar, acum, toate câte ți-a zis Domnul!”. *(se încheie melodios)*

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Al doilea Prochimen

Strana: cântă, pe glasul al 4-lea (Psalm 111: 4, 1)

Răsărit-a în întuneric lumină dreptilor, Cel milostiv, îndurat și drept.

Stih: Fericit este bărbatul, care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.

Răsărit-a în întuneric lumină dreptilor, Cel milostiv, îndurat și drept.

Răsărit-a în întuneric lumină dreptilor, Cel milostiv, îndurat și drept.

Paremia a doua (din Triod)

Strana: Porunciți!

Preotul *(făcând cruce cu sfeșnicul și cădelnița, din fața Sfintelor Uși, întâi spre răsărit, zice):*

Înțelepciune, drepti! *(apoi spre apus, către credincioși, venind între Ușile Împărătești, zice):*

Lumina lui Hristos luminează tuturor!

Apoi

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Pilde, citire!

(21: 3-21)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Fiule, împlinirea dreptății și a judecății este mai de preț pentru Domnul decât jertfa sângeroasă. Ochii semeți și inima îngâmfată sunt sfeșnicul păcătoșilor. Aceasta nu este decât păcat. Chibzuiala omului silitor duce numai la câștig, iar cel ce se grăbește ajunge la pagubă. Comorile dobândite cu limbă mincinoasă sunt deșertăciune trecătoare și lanțuri ale morții. Silnicia celor fără de lege se ține după ei, căci nu voiesc să înfăptuiască dreptatea. Către cei nedrepti Domnul va trimite căi întortocheate; căci curate și drepte sunt căile Lui. Mai bine să locuiești într-un colț de drum și în casă de oaspeți, decât într-o casă plină de praful nedreptății. Sufletul celui fără de lege pofteste răutatea, iar

aproapele lui nu află milă în ochii lui. Când cel batjocoritor este pedepsit mai rău se face, iar când cel înțelept este dojenit, el câștigă știință. Dreptul ia aminte la casa celui nelegiuit. Dumnezeu prăbușește pe cei fără de lege în nenorocire. Cine își astupă urechea la strigătul celui sărman, și el, când va striga, nu i se va răspunde. Un dar făcut într-ascuns potolește mânia, iar cel ce lucrează în ascuns își atrage o mânie puternică. Dreptul tresaltă de bucurie când poate să pună în faptă dreptatea, iar spaima e pentru cei ce săvârșesc fărădelegea. Un om care rătăcește de pe drumul înțelepciunii, curând se va odihni în adunarea celor morți. Cel ce iubește veselie va duce lipsă; celui căruia îi plac vinul și miresmele nu se îmbogățește. Nelegiuitul slujește ca preț de răscumpărare pentru cel drept și vicleanul pentru cel fără prihană. Mai bine să locuiești în pustie decât cu o femeie certăreață și supărăcioasă. Comori de preț și untdelemn (se găsesc) în casa celui înțelept, dar omul cel nebun le risipește. Cel ce umblă în calea dreptății și a milei află viață, dreptate și mărire. *(se încheie melodios)*

Paremiile Sfinților Ierarhi Ardeleni *(din Minei)*

Paremia a treia

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Pilde, citire!

(din cap. 3 și 8)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Pomenirea dreptului cu laude și binecuvântarea Domnului peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și bărbatul care a dobândit pricepere. Că mai bună este îndeletnicirea cu acestea decât pietrele cele de mult preț; și tot ceea ce este de mult preț nu este vrednic de ea. Pentru că lungimea de zile și anii vieții sunt în dreapta ei, și în stânga ei bogăție și mărire. Că din gura ei iese dreptate, legea și mila pe limbă o poartă. Deci, ascultați-mă pe mine, o fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; și fericit este omul care va păzi căile mele. Că ieșirile mele sunt ieșiri de viață și vrerea de la Domnul se gătește. Pentru aceasta vă rog pe voi și pun glasul meu înaintea fiilor oamenilor. Că eu, înțelepciunea, am tocmit sfatul și știința, și gândul eu l-am chemat. Ale mele sunt sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc pe mine; iar cei ce mă caută vor afla har. Înțelegeți, dar, cei fără de răutate chibzuiala și cei neînvățați puneți la inimă. Ascultați-mă pe mine că iarăși lucruri mărețe va voi spune. Și voi scoate din

buzele mele cele drepte, că adevărul va învăța gura mea, iar buzele mincinoase sunt urâte înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este într-însele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte pentru cei ce înțeleg și netede pentru cei ce află cunoștința. Că vă învăț pe voi adevărul, ca nădejdea voastră să fie în Domnul și să vă umpleți de Duh. *(se încheie melodios)*

Paremia a patra

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Înțelepciunea lui Sirah, citire!

(1: 1-17)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Toată înțelepciunea este de la Domnul și cu El este în veac. Nisipul mărilor și picăturile ploii și zilele veacului, cine le va număra? Înălțimea cerului și lățimea pământului, și adâncul și înțelepciunea, cine le va cerceta? Înainte de toate s-a zidit înțelepciunea și înțelegerea minții este din veac. Izvorul înțelepciunii este cuvântul lui Dumnezeu întru cele înalte, și căile ei sunt porunci veșnice. Rădăcina înțelepciunii, cui s-a descoperit? Și izvoarele ei, cine le cunoaște? Unul este înțelept, înfricoșător foarte, Domnul, Cel care șade pe scaunul Său. El a zidit-o și a văzut-o, și a numărat-o, și a revărsat-o peste toate lucrările Sale. Ea se află la tot trupul după măsura dărnicii Lui, și a dat-o celor ce-L iubesc pe El. Frica Domnului este mărire și laudă și veselie și cunună de bucurie. Frica Domnului va desfăta inima și va da veselie și bucurie și lungime de zile. Celui ce se teme de Domnul bine îi va fi; întru cele mai de pe urmă și în ziua sfârșitului său va afla har. Temerea de Domnul este dar de la Dumnezeu și îndreaptă pe om pe căile iubirii. Iubirea de Dumnezeu este înțelepciunea slăvită și cui voiește El, acela o împarte după chibzuința Sa. Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu și cu cei credincioși ea se formează o dată în sânul mamei. Între oameni ea și-a pus temelie veșnică și seminției lor se încredințează. Deplinătatea înțelepciunii este a se teme de Domnul, și ea îi adapă din roadele sale. Casa lor o va umple de ce poftesc ei, și cămările lor de roadele ei. Cunună înțelepciunii este temerea de Domnul, care odrăsește pace și sănătate nevătămată; dar și una și alta sunt daruri de la Dumnezeu, Care revarsă cinste peste cei care Îl iubesc pe El. *(se încheie melodios)*

Paremia a cincea

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Înțelepciunea lui Sirah, citire!

(44: 1-15)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Să laudăm pe bărbații cei vestiți în neamul lor. Multă mărire a făcut Domnul, slava Lui este din veci. Stăpânind în regatele lor, și fiind bărbați vestiți în putere, ei erau plini de sfat în înțelegerea lor, vestiți fiind în proorocii; Povățuitori ai poporului în sfaturi și în înțelegerea științei. Aveau înțelepte cuvinte întru învățătura lor, cercând versurile cântăreților și cântări scrise grăind, fiind bărbați bogați, dăruți cu putere și având pace în locașurile lor. Toți aceștia în neamurile lor s-au mărit și în zilele lor au fost de laudă. Sunt dintre ei unii care au lăsat nume, ca să se vestească laudele lor. Și sunt alții care nu au pomenire și au pierit ca și cum n-ar fi fost, și s-au născut ca și cum nu s-ar fi născut ei și fiii lor după ei. Ci numai aceștia sunt bărbații milei, ale căror dreptăți nu s-au uitat. Cu sămânța lor va rămâne bună moștenirea urmașilor, în așezăminte de lege a stat sămânța lor, și fiii lor în locul lor. Până în veac va rămâne sămânța lor și mărirea lor nu va pieri. Trupul lor cu pace s-a îngropat, și numele lor trăiește între neamuri. Înțelepciunea lor o povestesc popoarele și lauda lor o vestește adunarea. *(se încheie lung, melodios)*

Preotul *(cu cădelnița în dreapta, cădind spre Sfânta Masă, cântă rar, pe glasul 1):* Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta. Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Strana *(repetă aceeași cântare):* Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta. Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul: Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine!

Strana *(cântă, mai repejor):* Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta. Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul: Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele!

Strana *(cântă, mai repejor):* Să se îndrepteze...

Preotul: Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Strana *(cântă, mai repejor):* Să se îndrepteze...

Preotul: Slavă Tatălui...

Strana *(cântă, mai repejor):* Să se îndrepteze...

Preotul: Și acum..., apoi cântă iar pe larg prima parte: Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta.

Strana răspunde cu sfârșitul: Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară. (la ultimele cuvinte ale cântării se fac **trei metanii**)

(Dacă e o sărbătoare care are **Apostol și Evanghelie**, se citesc acum, cu rânduiala știută.)

Apostolul

PREOTUL: Să luăm aminte! Pace tuturor!

CÂNTĂREȚUL: Și duhului tău! *După care, cu fața la Altar, citește Prochimenul Apostolului.*

PREOTUL: Înțelepciune!

CÂNTĂREȚUL: Din Faptele Sfinților Apostoli, citire.

PREOTUL: Să luăm aminte!

CÂNTĂREȚUL, cu fața la Altar, citește *Apostolul, Fapte 12, 1-11:*

În vremea aceea, regele Irod (Agripa) a pus mâna pe unii din Biserică, spre a-i pierde. Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Și, văzând că este pe placul iudeilor, când au venit zilele Azimelor, a mai luat și pe Petru, pe care și prinzându-l, l-a pus în temniță, dându-l la patru străji de câte patru ostași, ca să-l păzească, vrând să-l scoată la popor după Paști. Deci, Petru era păzit în temniță și se făcea necontent rugăciune către Dumnezeu pentru el, de către Biserică. Dar când Irod urma să-l scoată afară, în noaptea aceea, Petru dormea între doi ostași, legat cu două lanțuri, iar înaintea ușii paznicii păzeau temnița. Și, iată, un înger al Domnului a venit deodată, iar în cameră a strălucit lumină. Și, lovind pe Petru în coastă, îngerul l-a deșteptat, zicând: Scoală-te degrabă! Și lanțurile i-au căzut de la mâini. Și a zis îngerul către el: Încinge-te și încălță-te cu sandalele! Și el a făcut așa. Și i-a zis lui: Pune haina pe tine și vino după mine. Și, ieșind, mergea după înger, dar nu știa că ceea ce s-a făcut prin înger este adevărat, ci i se părea că vede vedenie. Și, trecând de straja întâi și de a doua, au ajuns la poarta cea de fier care duce în cetate, și poarta s-a deschis singură. Și, ieșind, îngerul s-a depărtat de la el. Deci, Petru, venindu-și în sine, a zis: Acum știu cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a scos din mâna lui Irod și din toate câte aștepta poporul iudeilor.

PREOTUL: Pace ție, cititorule!

CÂNTĂREȚUL: Și duhului tău! Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Sfânta Evanghelie

PREOTUL: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!

STRANA: Și duhului tău.

PREOTUL: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire.

STRANA: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

PREOTUL: Să luăm aminte! *Apoi, dintre Sfintele Uși, citește Sfânta Evanghelie, Ioan 15, 17-27; 16, 1-2:*

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Aceasta vă poruncesc: Să vă iubiți unul pe altul. Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că M-a urât pe Mine mai înainte de voi. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar, pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăște. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi. Iar toate acestea le vor face vouă din pricina numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel Care M-a trimis. Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor. Cel ce Mă urăște pe Mine urăște și pe Tatăl Meu. Dacă nu aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat nu ar avea; dar acum M-au și văzut și M-au urât, și pe Mine, și pe Tatăl Meu. Dar aceasta s-a făcut ca să se împlinească cuvântul cel scris în Legea lor: „M-

au urât pe nedrept“. Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine. Și voi mărturisiți, pentru că de la început sunteți cu Mine. Acestea vi le-am spus ca să nu vă poticniți în credința voastră. Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când oricine vă va ucide pe voi va crede că aduce slujire lui Dumnezeu.

STRANA: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Ectenia întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Doamne Atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul nostru (N)...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni; pentru conducătorii țării noastre...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai dinainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriași, ctitori și binefăcători ai sfântului locașului acestuia.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Aici se pot pune cereri pentru diferite trebuințe, care sunt tipărite la sfârșitul Liturghierului.)

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea, așteptând de la Tine mare și multă milă.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Preotul: zice în taină Rugăciunea cererii stăruitoare: Doamne, Dumnezeul nostru, primește...)

Preotul (ecfonisul): Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Ectenia catehumenilor

*(se adaugă, din miercurea săptămânii a patra a Postului Mare, Ectenia pentru cei ce vin către luminare: Rugați-vă cei pentru luminare Domnului..., până în Miercurea Mare, afară de sâmbete și duminici; v. mai jos *)*

Preotul: Rugați-vă cei chemați Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Cei credincioși, pentru cei chemați să ne rugăm, ca Domnul să-i miluiască pe dânșii.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să-i învețe cuvântul adevărului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să le descopere Evanghelia dreptății.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să-i unească pe ei cu Sfânta Sa sobornicescă și apostolică Biserică.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Mântuiește, miluiește, apără și-i păzește pe ei, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Cei chemați, capetele voastre Domnului să le plecați.

Strana: Ție, Doamne.

(Preotul: zice în taină Rugăciunea pentru cei chemați: Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Ziditorule...)

Preotul: Ca și aceștia împreună cu noi să slăvească preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. _____

* Ectenia pentru cei ce vin către luminare

Preotul: Câți sunteți chemați ieșiți, cei chemați ieșiți! Câți sunteți pentru luminare apropiați-vă! Rugați-vă cei pentru luminare Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Cei credincioși, pentru frații care se pregătesc pentru sfânta luminare și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Ca Domnul Dumnezeul nostru să-i întărească pe dânșii și să le dea putere.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să-i lumineze cu lumina cunoștinței și a dreptei credințe.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să-i învrednicească, la vremea cuvenită, de baia nașterii de a doua, de iertarea păcatelor și de veșmântul nestricăciunii.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să-i nască din nou prin apă și prin Duh.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să le dăruiască lor desăvârșirea credinței.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să-i numere cu sfânta și aleasa Lui turmă.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și-i păzește pe dânșii, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Cei pentru luminare, capetele voastre Domnului să le plecați.

Strana: Ție, Doamne.

(Preotul: zice în taină Rugăciunea pentru cei care se pregătesc pentru luminare: Arată, Stăpâne, fața Ta peste cei care se pregătesc...)

Preotul: Că Tu ești lumina noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Câți sunteți pentru luminare ieșiți! Cei pentru luminare ieșiți! Câți sunteți chemați ieșiți! Ca nimeni din cei chemați să nu rămână. Câți suntem credincioși, iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește. _____

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește...

Strana: Doamne, miluiește.

(Preotul: zice în taină prima Rugăciune pentru cei credincioși.)

Preotul: Înțelepciune! Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Iar și iar cu pace (*în pace*) Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește...

Strana: Doamne, miluiește.

(Preotul: zice în taină a doua Rugăciune pentru cei credincioși.)

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Binecuvintează!

Preotul: După darul Hristosului Tău cu care ești binecuvântat, împreună...

Strana: Amin. *cântă*

Heruvicul, glasul 1

Acum Puterile cele cerești, împreună cu noi, nevăzut slujesc; că, iată, intră Împăratul slavei; iată, Jertfa cea de taină, săvârșită, se înconjură.

*Acum se sună clopoțelul în Sfântul Altar, toți **îngenunchează** (și se închină până la pământ, făcând astfel închinăciune lui Hristos Dumnezeu, Care este desăvârșit în Taine, pentru că sunt sfințite mai înainte); iar preotul face ieșirea cu Sfintele Daruri mai înainte Sfințite, în cea mai deplină **tăcere**. După intrarea preotului în Sfântul Altar, se sună din nou clopoțelul, și se cântă partea a doua a Heruvicului:*

Cu credință și cu dragoste să ne apropiem, ca părtași vieții celei veșnice să ne facem. Aliluia, Aliluia, Aliluia. (la ultimele cuvinte ale cântării facem **trei metanii)**

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră cea de seară Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru Cinstitele și mai înainte Sfințitele Daruri ce sunt puse înainte, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Ca iubitorul de oameni, Dumnezeu nostru, Cel ce le-a primit pe ele în sfântul, cel mai presus de ceruri și duhovnicescul Său jertfelnic, într-un miros de bună mireasmă duhovnicească, să ne trimită nouă dumnezeiescul har și darul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Preotul: zice în taină Rugăciunea: Dumnezeu tainelor celor negrăite și nevăzute...)

Preotul: Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre, în pace și într-o pocăință a o săvârșii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Unitatea credinței și împărtășirea Sfântului Duh cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Și ne învrednicește, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă să îndrăznim a Te chema Tată pe Tine Dumnezeu ceresc și să zicem.

Strana: cântă sau rostește

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie Împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: (rar) Ție, Doamne. (Preotul zice încet rugăciunea: Dumnezeu Cel singur bun și milostiv...)

Preotul: Cu Harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia Născut Fiului Tău cu Care ești binecuvântat împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

(Preotul se roagă în taină: la aminte, Doamne Iisuse Hristoase...)

Preotul: Să luăm aminte! Sfintele cele mai înainte sfințite, sfinților!

Strana: cântă

Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos. Întru slava lui Dumnezeu-Tatăl. Amin.

În timp ce preotul se împărtășește în Sfântul Altar, **Strana** cântă:

Chinonicul: Gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Apoi, după deschiderea ușilor

Preotul: Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați.

Strana: cântă, **în loc de** „Bine este cuvântat Cel ce vine...”,

Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.

Apoi

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este Însuși Preacurat Trupul Tău și acesta este Însuși Scump Sângele Tău. Deci, mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele de voie și fără de voie, cu cuvântul, cu lucrul, cu știință sau cu neștiință, și mă învrednicește fără de osândă să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi părtaș pe mine mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare îți voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie împărtășirea cu Preacuratele Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului.

Strana: cântă

Chinonicul: Gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia. [în loc de Chinonicul: Trupul lui Hristos primim și din izvorul Cel fără de moarte gustăm.]

(Apoi, după ce a împărtășit pe credincioșii pregătiți pentru aceasta, dacă sunt)

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Strana: cântă, **în loc de** „Am văzut lumina...”,

Pâinea cea cerească și paharul vieții gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Preotul: Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *(Și, dacă au fost credincioși care s-au împărtășit, citește îndată:)*

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să laudăm slava Ta, că ne-ai învrednicit pe noi a ne împărtăși cu Sfintele, cele fără de moarte, preacinstitele și de viață făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi întru sfințenia Ta; toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Preotul: Drepti, primind dumnezeieștile, sfintele, preacuratele, nemuritoarele, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu, să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Cu pace *(în pace)* să ieșim.

Strana: Întru numele Domnului.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul *(citește rugăciunea Amvonului):* Stăpâne Atotțiitorule, Cel ce cu înțelepciunea Ta ai zidit toată făptura...

Strana: Amin. *cântă*

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până-n veac. De acum și până-n veac. *(de trei ori, cu trei metanii)*

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Binecuvântarea Domnului să fie peste voi cu al Său Har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli, ale celui între sfinți Părintelui nostru Grigorie Dialogul, a cărui Dumnezeiască Liturghie am săvârșit, ale Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință, ale Sfântului Mucenic Valerie, ale Sfinților Ierarhi ardeleni: Ilie Iorest, Simion Ștefan și Sava Brancovici, mitropoliții Transilvaniei, ale Sfântului Ierarh Iosif Mărturisitorul din Maramureș, ale Sfinților Mucenici Pasicrat și Valentin, ale Sfintei Cuvioase Elisabeta și ale celor împreună cu dânșii, a căror pomenire o săvârșim, ale Sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un Bun și de oameni lubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeuul nostru miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Strana: Amin.

[**Strana:** citește (la mănăstiri; cf. Liturghier 2012)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 33

Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească. Slăviți pe Domnul împreună cu mine și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiati-vă de El și vă luminați; și fețele voastre să nu se rușineze. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el și din toate necazurile lui l-a izbăvit. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește în El. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El. Bogații au sărăcit și au flămâzint, iar cei ce-L caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele. Veniți fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi; cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei dreپți și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au dreپții și Domnul i-a auzit și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile dreپților și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătoșilor este cumplită și cei ce urăsc pe cel drept vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El. (se încheie lung, melodios)]